

[Clausager.]

som denne Regering har begunstiget og givet baade i Pose og Sæk, de kan give, hvad Løn og hvad Rente det skal være, noget, som Landbruget slet ikke kan hamle op med. Jeg synes ikke, det er underligt, at Landbrugets Folk sammenligner sig med Industriens Folk — det være sig dem foroven eller dem forneden, det er saamænd ligegyldigt —, og naar de sammenligner Indtjeningen og ser, at i mange Tilfælde er den enes Ugeløn knap saa stor som den andens Dagløn; kan man egentlig talt godt forstaa, at der vælder Tanker op i vedkommendes Sind, som ikke er helt blide.

Landbruget er ramt haardt i de senere Aar, og dette er forstærket af Regeringens Toldpolitik, Skattepolitik, Rentepolitik og Lønpolitik. Naar Regeringen nu ikke trods gentagne Opfordringer vil begynde at afvikle sin overdrevne Selvforsynings- og Beskyttelsespolitik, hvad der vilde være det bedste til at skaffe mere ligelige Vilkaar, vilde en dybtgaaende Omlægning af Skatterne dog kunne betyde noget, at lette dem, hvor Trykket er for stort, og lægge mere paa, hvor der ifølge Forholdene er langt større Indtjening, hvor der ifølge den Politik, der er ført, er fremkommet ekstraordinære og kunstige Stigninger. Dette kunde hjælpe noget, men som jeg har sagt før, den vedtagne kommunale Udligningslov vil aabenbart snarere forhøje Ejendoms-skatterne end sænke dem, og det vil derfor være paa sin Plads gennem dette Forslag her at bruge noget af den overordentlige Indkomstskats Beløb til at nedsætte Amtsskatterne eller de sognekommunale Skatter — jeg skal slet ikke hænge mig i, hvad det skal være; der er sikkert megen Forhandlingsvilje i saa Henseende, — nedsætte dem efter et lignende System som det, vi foreslog i Fjor, saaledes at der navnlig sker Nedsættelse der, hvor Ejendomsskatten er for høj, eller hvor Indtægtsskatten i Sognene er for høj — begge Dele kan jo være Tilfældet —, og saaledes at Skatten bliver lagt mere efter Skatteevnen og noget af den forfærdelige Ulighed, der hersker, bliver fjernet.

Jeg skal slutte med at sige, at til dette Arbejde melder vi os, og til det vil vi yde vor Medvirkning. Jeg vil haabe, at den højtærede Finansminister ogsaa vil virke med til ved Lejlighed, saa godt det kan lade sig gøre, at rette nogle af de værste Uligheder, der er til Stede. Jeg haaber, Finansministeren vil være med hertil, for han har dog engang været ret vel kendt med Slagordene: Lighed og Broderskab, og derfor

synes jeg, der var Grund for ham til her at tage fat af alle Kræfter.

Nøhr: Det forekommer mig, at den finansielle Redegørelse, den højtærede Finansminister fremsatte over for det ærede Medlem Hr. Korsgaard, var udtømmende, og jeg kan paa mit Partis Vegne indskrænke mig til at sige, at vi fornuftigvis foretrækker den af Ministeren planlagte Konsolidering fremfor at foretage en Skattetilbagebetaling eller Skattenedsættelse, som der reelt ikke er Penge til Raadighed til. En Tilbagebetaling eller Skattenedsættelse af den Art, der her er foreslaaet fra konservativ Side, vilde jo til syvende og sidst være ensbetydende med, at Dækning herfor maatte skaffes ved anden Skatteudskrivning, men noget saadant vilde, synes jeg, smage lidt for meget af Ludvig Brandstrups: „Hen te Kommoden og te bavs igen“. Mit Parti maa bestemt fraraade en Politik af den Art.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa langt ind i en Diskussion i al Almindelighed om Skattepolitik her i Landet i Øjeblikket. Vi kan naturligvis være enige om fra alle Sider, saaledes som det ærede Medlem Hr. Clausager understregede, at det var rart, om der var Muligheder for væsentlige Lettelser i det samlede Skattetryk i Danmark. Personlig tror jeg, at Muligheden herfor i det store og hele afhænger af, hvorvidt en almindelig Forøgelse af Velstanden i det danske Samfund kan tænkes at indtræde. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, naar han taler om Skatternes Højde, at det ærede Medlems Parti, Venstre, paa ingen Maade kan frigøre sig for et afgørende Medansvar for Størrelsen af den samlede Skatteudskrivning i Danmark i Øjeblikket. Jeg vil føje til, at en Forhandling om en anden *Fordeling* af Skattetrykket i Danmark mener jeg vil være paa sin Plads, og en saadan Forhandling vil mit Parti ogsaa gerne være med til.

Naar det ærede Medlem Hr. Clausager mente, at Udligningsreformen alt i alt vilde betyde større Ejendomsskatter, vil jeg dog dertil sige, at den vil i alt Fald ikke betyde større Ejendomsskatter for det danske Landbrug. For Landdistrikterne som Helhed kan der ingen Tvivl være om, at Udligningsreformen fuldt gennemført vil betyde en Lettelse af den samlede Ejendomsbeskatning paa adskillige Millioner Kroner Landet over.

Endelig vilde det ærede Medlem Hr. Clausager raillere over, at Regeringsparti-